

Amsterdam 28 januari 2020,

Geachte heer/mevrouw,

Recent heeft de burgemeester u een brief toegezonden inzake een breed opgezette evaluatie van het evenementenbeleid. Die evaluatie vindt – er zijn 2 evenementenseizoenen achter de rug – uitzonderlijk snel plaats.

Het beleid dat in 2018 is vastgesteld, is tot stand gekomen in een 2,5 jaar durend traject met intensieve participatie van bewoners, belangenverenigingen, organisatoren en tal van door de gemeente ingeschakelde deskundigen. Het resultaat van deze buitengewoon zorgvuldige, evenwichtige belangenafweging, ligt besloten in het evenementenbeleid 2018. Dit beleid is een stevige aanscherping van het evenementenbeleid dat daarvoor ruim 10 jaar (!) van kracht was.

Op grond van het evenementenbeleid 2018 worden evenementenvergunningen verleend. In het beleid zijn begrenzingen aangebracht, in tijd, aantal en soort evenementen. Aan dit beleid ontlenen burgers en organisatoren rechtszekerheid. Op grond van dit beleid hebben organisatoren investeringen gedaan, in onder meer de zorg voor het groen, het milieu, maatregelen om flora en fauna te beschermen, de bodem te beschermen, de natuur te beschermen; investeringen in de communicatie met omwonden, klachtenafhandeling, investeringen in jaarlijks strengere eisen op het gebied van geluid door een jaarlijks ge-update BBT-lijst opgesteld door de gemeente; investeringen tot slot in een duurzaamheidsprogramma, dat mede dankzij dit beleid tot het meest vooruitstrevende van Nederland en misschien de wereld behoort.

Dit heeft in korte tijd geleid tot een zeer hoogwaardig aanbod, en snelle verdere professionalisering van de evenementen. Die hoge regeldruk heeft er kennelijk ook toe geleid dat het aantal grote evenementen in 2 jaar tijd een sterke daling heeft gekend. Dat het aantal klachten de afgelopen jaren iets toenam is, zo blijkt uit de stukken toe te schrijven aan een tweetal incidenten, die voortkwamen uit uitzonderlijke meteorologische omstandigheden. Laat je die twee incidenten buiten beschouwing, dan is het aantal klachten de afgelopen twee jaar juist fors gedaald.

1. <u>Geen voorstander van gemeentelijke selectiecommissie vanwege vermeende schaarste</u>

Hoewel wij evaluatie en verbetering in principe toejuichen, meent de EVA dat de evaluatie vroeg komt en naar het lijkt wordt aangegrepen om het evenementenbeleid ingrijpend aan te passen. De EVA is daarvan geen voorstander, alleen al vanwege de rechtsonzekerheid die met weer een aanpassing gemoeid gaat.

Eén van de punten die in het beleid wordt opgeworpen is de locatieschaarste. Uit de evaluatiebrief blijkt dat de burgemeester voornemens is de "schaarste" met selectiecriteria en een selectiecommissie te lijf te gaan. Enerzijds wordt getoetst op *goedgeorganiseerde evenementen* en anderzijds op *betekenisvolle evenementen*.

Deze toets geldt niet voor alle ruime 1.000 grote evenementen in Amsterdam, maar zal alleen ingevoerd worden voor enkele tientallen grote muziekevenementen, omdat die een grote impact hebben op de leefomgeving.

De EVA is geen voorstander van een dergelijke ingrijpende wijziging voor muziekevenementen en licht hierna toe waarom.

a. hoge regeldruk

In de eerste plaats, omdat met de selectie met criteria weer een extra besluitvormingsronde wordt geïntroduceerd in een landschap waar de regeldruk al uitzonderlijk hoog is.

Zo is voor een standaard groot muziekevenement een evenementenvergunning nodig, waarvoor o.a. een veiligheidsplan, een geluidsplan, ieder jaar opnieuw gebaseerd op een jaarlijks door de gemeente vastgestelde en strengere BBT-lijst voor installaties, een mobiliteitsplan, een duurzaamheidsplan, een bodemplan, een flora en fauna en natuurplan, een communicatieplan etc. moet worden ingediend en beoordeeld door evenzoveel deskundigen van de gemeente.

Voor de omgevingsvergunning die voor de meeste grote muziekevenementen óók nodig is, moet eenzelfde hoeveelheid plannen en onderzoeken worden ingediend en beoordeeld.

Dan zijn er nog vergunningen op grond van de Drank en horecawet en een zondagsontheffing. Verder moet een evenement voldoen aan de verplichtingen op grond van de Wet natuurbescherming met een eigen toetsingskader en bijbehorende onderzoeksverplichtingen.

Dit alles voor ieder evenement afzonderlijk, een evenement duurt in het overgrote merendeel van de gevallen 1 dagdeel, of in voorkomend geval gedurende enkele dagen een dagdeel.

Een selectieproces vormt wéér een nieuwe besluitvormingsronde, met bijbehorende lasten aan de zijde van de gemeente en de zijde van de organisatoren. Het geeft weer meer onzekerheid, in een markt waarin het door de snelheid waarmee beleidswijzigingen elkaar opvolgen, toch al lastig is om te ondernemen.

b. noodzaak voor selectiecommissie ontbreekt

In de tweede plaats meent de EVA dat er geen aanleiding is voor een selectieprocedure, omdat de noodzaak daarvoor ontbreekt. In de evaluatiebrief wordt schaarste als aanleiding voor het selectieproces genoemd en de impact op de leefomgeving om juist bij de grootschalige muziekevenementen selectie toe te passen.

De impact op de leefomgeving is voor het toepassen van selectiecriteria een oneigenlijk argument. De impact op de leefomgeving wordt immers bepaald aan de hand van de criteria in de locatieprofielen betreffende aard, aantal, duur en muziekgeluid en de specifieke BBT-eisen die m.b.t muziekgeluid worden gesteld. Of middels selectie partij A of partij B gebruik maakt van een plek in het locatieprofiel maakt dus niet uit.

Over schaarste kan het volgende worden opgemerkt. De markt is weliswaar krap, ook omdat bij het vaststellen van het nieuwe beleid, en ook daarna nog, veel geschikte locaties zijn 'gesneuveld'.

Die krapte heeft er echter niet aan in de weg gestaan dat de vraag het aanbod noemenswaardig heeft overschreden.

Het is niet zo dat het aantal aanvragen op dit moment het aantal locaties overtreft. Bovendien, zo blijkt uit de evaluatie, is de trend dat het aantal grote evenementen in Amsterdam jaarlijks daalt.

Er is geen dus geen noodzaak voor selectie en er wordt met dit middel dan ook geen reëel doel nagestreefd.

c. selectieproces zal in de praktijk voor betrokken locaties en partijen nadelig uitpakken

In de derde plaats meent de EVA dat met het optuigen van een selectieproces organisatoren gedwongen worden op meerdere locaties een aanvraag in te dienen, om zo zeker mogelijk te zijn van een locatie.

Al die aanvragen gaan gepaard met een grote hoeveelheid werk, zowel aan de kant van de organisatoren, als aan de kant van de overheid, die al die aanvragen moet vergelijken en beoordelen. Resultaat zal zijn dat organisaties vaker van locatie gaan wisselen.

Know how, kennis die is opgedaan met een bepaald terrein, inrichting, geluidsbeheersing, de specifieke mobiliteitsvraagstukken, investeringen die zijn gedaan, gaan zo verloren. Het is ook sterk de vraag of de locaties en de omwonenden van zo'n locatie ermee gediend zijn.

Omwonenden en organisatie weten elkaar in de praktijk inmiddels goed te vinden en zijn op elkaar ingespeeld. Dat verdwijnt in geval bewoners steeds opnieuw geconfronteerd worden met nieuwe organisatoren, contactpersonen, gebruiken etc.

d. het beleid kent al een selectieproces, met heldere criteria, iedereen kan meedingen, maar gegadigden ontbreken

De noodzaak voor een selectieproces ontbreekt, zeiden we hiervoor al. Een selectieproces is evenmin nodig nu er met de locatieprofielen, al heldere transparante criteria zijn opgesteld om in aanmerking te komen voor een vergunning. Dit is inclusief een regeling wat te doen bij meerdere aanvragen voor een locatie, die bij ons weten de afgelopen jaar niet één keer is toegepast (paragraaf 1.3.1 van het beleidsdocument "locatieprofielen"). Er is dus geen probleem dat de instelling van een zwaarwegend middel als het selectie, met procedure en met commissie, rechtvaardigt.

EVA merkt daar nog bij op dat eenieder van de locatieprofielen en criteria kennis kan nemen, het staat iedere organisatie, ieder jaar opnieuw vrij om op basis van die criteria een aanvraag in te dienen, ook als zo'n locatie al jaren in gebruik is bij een andere organisatie. Die aanvragers zijn er niet of nauwelijks. Er staan geen organisatoren in de rij om in Amsterdam evenementen te organiseren. Evenementen organiseren in Amsterdam is specialistenwerk geworden, het is door alle eisen die gesteld worden, bewerkelijk, arbeidsintensief, terwijl er veel concurrentie is, de kosten hoog zijn en de omvang van Amsterdamse evenementen gering is in vergelijking met evenementen in de provincie, waar grote evenementen, 30-, 40-, 50-, 60-, of 70-000 bezoekers hebben of meer.

De verwachting is ook niet dat met toevoeging van een extra zwaar selectieproces en de rechtsonzekerheid die daarmee samenhangt, nieuwe organisatoren het zetje zal geven om persé in Amsterdam een evenement te organiseren.

e. bezwaren tegen selectiecommissie

De EVA is geen voorstander van het plan, ook omdat daarmee een selectiecommissie wordt opgetuigd die zich vanwege de overheid bezig gaat houden met de programmering. Onduidelijk is op grond van welke criteria dit gebeurt wie in zo'n commissie plaats gaan nemen.

Tot nu toe bepalen de bezoekers waar behoefte aan bestaat. Daarnaast ontbreekt ook hier de noodzaak. Het evenementenaanbod in Amsterdam – en de EVA is daar trots op – is ongekend divers en kent in Nederland, maar ook daarbuiten zijn gelijke niet. Voor iedere smaak of stroming is wel een evenement: theater, cultuur, muziek, dans, food, sport, thema's, fashion, en elke tak kent een enorme diversiteit in het aanbod.

De muzieksector is bovendien een snel veranderende markt, waarbij organisatoren snel op nieuwe trends moeten inspelen, willen ze niet uit de gratie raken bij het trendbewuste publiek dat zij aanspreken. Amsterdam wereldwijd toonaangevend als het gaat om het programmeren van toonaangevende (elektronische) muziek.

Met dit gegeven is ons onduidelijk welke toegevoegde waarde de burgemeester voor zich ziet wanneer zij aangeeft de selectiecommissie mede in te stellen om het aanbod in deze markt "vernieuwend" te houden.

Wat gaat een selectiecommissie aan dit uitzonderlijk divers aanbod toevoegen, welke wezenlijke verbeteringen gaat een selectiecommissie in dit aanbod dat uit zichzelf is gegroeid, toevoegen, welk zwaarwegend belang is gediend met het instellen van zo'n kostbaar, tijdrovend instituut?

Uit de subsidiepraktijk kennen we de voorbeelden die laten zien hoe moeilijk het is om een objectieve, onafhankelijke commissie met voldoende kennis samen te stellen en weten we dat die praktijk onmiskenbaar samengaat met juridische procedures waarin juist ook de onafhankelijkheid en objectiviteit van commissieleden worden aangevochten.

Tot slot werpt de EVA de vraag op waarom één evenemententak, de grotere muziekfestivals, met een dergelijk zwaar middel moet worden opgetuigd, terwijl voor de meer dan 1.000 overige grote evenementen dergelijke programmatische eisen niet worden gesteld. Tot op heden bepaalde de bezoeker welk groot muziekevenement bestaansrecht heeft en welk evenement niet. Evenementen komen en gaan, ook op locaties als NDSM, Westerpark, Blijburg etc. zonder dat daar een selectiecommissie bij komt kijken.

Conclusie

Met een selectieproces wordt de rechtsonzekerheid van de organisatoren die in Amsterdam muziekevenementen willen organiseren, verder vergroot, ten gunste van partijen die zich tot op heden niet hebben gemeld.

De organisatoren hebben de afgelopen jaren enorme investeringen gedaan om te kunnen voldoen aan de opeengestapelde eisen in het evenementenbeleid en worden nu "beloond" met nog meer onzekerheid om hun bedrijf uit te kunnen oefenen.

Evenementen zijn er voor Amsterdammers. Op dit bezoeken 600.000 Amsterdammers jaarlijks één of meerdere (grote) publieksevenementen. De vraag bepaalt het aanbod. Evenementen komen en gaan, dat gebeurt ook zonder een nieuwe lastenverzwaring die het voorgestelde selectieproces in zich draagt. Wij roepen u op om daarmee niet in te stemmen.

Tegelijkertijd stelt de EVA vast dat locaties door oprukkende woningbouw soms verdwijnen. De EVA stelt voor om gezamenlijk organisatoren en gemeente, de energie te steken in vinden van

nieuwe locaties, waar de overlast beperkt is en waar evenementen kunnen worden georganiseerd waar Amsterdam goed in is en waar Amsterdam trots op mag zijn.

2. Tot slot

De EVA ondersteunt de wens om de vraag naar kleinschalige buurtgerichte evenementen mogelijk te maken, maar stelt met de 600.000 Amsterdammers per jaar die één of meer van de bestaande (grootschalige) evenementen bezoeken, dat daar onder uw bevolking óók een zeer grote concrete vraag bestaat. Het lijkt de EVA onwenselijk dat gegeven weg te poetsen of tegenover de kennelijk bestaande vraag naar kleinschalige buurtgerichte evenementen te zetten. Er is ruimte voor beide.

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur van E.V.A. en alle aangesloten organisaties en events:

– 10.2.E - Apenkooi
– 10.2.E t - Appelsap
– 10.2.E – ID&T
– 10.2.E – Freelancer

020 Producties
4PM Entertainment
529 Events
ADE
Amsterdam Light Festival
Amsterdam Open Air
Amsterdam Roots
Apex Event Productions
Appelsap
Audio Obscura
Awakenings
Barproducties
Chasing the Hihat
ChinChin Festival
Claudia Walraven
Cupstack
De Centrale
Dekmantel
DFRNT
DGTL
Dockyard
Dozijn 13
Drumcode Festival
E&A
Encore
Eventcare
Faul Productions
Festifest
Friendly Fire
Gaasper Pleasure
Guilty Pleasure Festival
Hotmamahot
Keti Koti Festival
Kwaku Summer Festival
Le Champion
Liquicity
Loveland
Magic Circus
Milkshake
Mirik Milan
Mystic Garden
Mojo
Monumental Productions
NDSM Werf
Olympisch stadion
Parade
Pleinvrees
Pride Amsterdam
Prinsengrachtconcert
Reggae Lake Festival
Rollende Keukens
Skills crowd Management
Stichting Amsterdam Gay Pride
Stichting Nachtburgemeester
Strafwerk
Sunday Market
Taste of Amsterdam
Thuishaven events
Uitmarkt
Valhalla
Vunzige Deuntjes
Westergas
Zeezout